

[Arnth Jensen.]

gens Plads paa Undervisningsplanen skal afgives en Erklæring, for Københavns Vedkommende ligesom for det øvrige Lands Vedkommende. Det har intet med Tilsynsloven at gøre, det er kun noget, de Herrer siger, for at vort Forslag skal virke afskrækkende.

Baade den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, tror jeg, sagde, at Venstre vilde prøve paa at smugle Bestemmelser ind i denne Lov, som hørte hjemme andre Steder, og man kunde ikke saadan i en Lov ændre paa andre Love. Det er en mærkelig Tale fra den Side. Hvad er det egentlig, der sker baade i § 24, i § 25 og i § 39? Er det ikke det for §§ 24's og 25's Vedkommende, at man indsmugler Rettelser, som rettelig hører hjemme paa Seminarieloven? Det vil dog vist ingen benægte. Og hvad § 39 angaar, hører Bestemmelser om Læreransættelser vist hjemme paa Tilsynsloven. Naar derfor de Herrer taler om, at det skulde være umuligt ved denne Lov at ændre i andre Love, saa har de selv givet Anvisning paa, hvilken Vej man skulde gaa.

Naar den højtærede Minister siger, at han stadig er en stor Talsmand for, at Forskolelærerinderne skulde have en Plads i Skolen, vil jeg sige, at det havde været bedre at vise dette i Gerningen. Det er ganske rigtigt, at man nu har givet dem Lov til at undervise i Haandgerning, Gymnastik og Husgerning; men hvis Ministeren virkelig fastholder, at naar de Forskolelærerinder, der faar Lov til at undervise i de lavere Klasser i Hovedskolen, engang forsvinder, skal der ansættes fuldt seminarieuddannede Kvinder i Stedet, saa kan jeg ikke se, at han holder Haanden over Forskolelærerinderne, tværtimod sætter han dem paa en saa stærk Afmagringskur, at det ikke varer ret mange Aar, før de er forsvundet. Derfor siger jeg endnu en Gang til Ministeren: Vis det hellere i Gerningen end i Talemaader!

Hvad Spørgsmaalet om Ensretning eller Frihed angaar, kom Ministeren og for Resten ogsaa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen ind paa at omtale det, jeg har fremdraget om § 15 og § 19. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at der ikke med Rette kan lægges noget ind deri, medens den højtærede Minister nøjedes med at sige, at det synes, som man lægger for meget ind i dette; det er intet Paabud, siger Ministeren. Jeg har ikke sagt, at det er et Paabud, jeg har sagt, at saavel § 15 som § 19 giver Basis for Udstedelse af

Cirkulærer, som bliver Paabud. Jeg beder den højtærede Minister lægge Mærke til, hvad det ærede Medlem Hr. Hauberg sagde i Gaar: at nu skal Remseriet og Overhøringen væk. Ja, det har jeg intet imod, men det ærede Medlem Hr. Hauberg siger rent ud, at hvis man vedtager den Paragraf, har man et Middel netop til at bestemme, hvordan Undervisningen skal være. Jeg beder den højtærede Minister prøve paa at afgøre det Spørgsmaal med det Parti, som her gennem sin Ordfører har givet et klart Udtryk for, hvordan man opfatter det.

For øvrigt vil jeg gerne her stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Naar det i § 19 paabydes, at Undervisningen skal have den og den Form, sigter man saa der til den saakaldte røde Betænkning, Betænkningen om den praktiske Mellem-skole? Jeg vil gerne spørge: Hvad er egentlig Meningen med denne Betænkning? Dette Udvalg, der saa vidt jeg ved, var nedsat af Ministeriet, skulde arbejde med Henblik paa den Lov, der skulde komme. Nu kommer Loven, Betænkningen er afgivet; er det Ministerens Mening, at denne Betænkning skal danne Grundlag for den fremtidige Undervisning i den praktiske Mellem-skole? Og er dette Meningen, at dette skal udføres som et Paabud? Ellers forstaar jeg ikke Bestemmelsen i § 19, hvor det hedder „skal“.

Maa jeg med det samme sige til den højtærede Minister, som mente, at jeg stadig kredsede om Tilsynsloven, at hvis Ministeren endnu ikke er klar over, hvad det er, vi egentlig sætter ind imod, saa er det ikke absolut det Cirkulære, som Præstø Amts Skoledirektion udsendte. Maa jeg for Resten spørge, hvad Ministeren har foretaget sig over for det, idet jeg formener, at Ministeren her i Tinget indrømmede, at Cirkulæret ikke var, som det skulde være. Det, som vi satte ind imod, var, at Ministeriet stik mod det Løfte, som den daværende Undervisningsminister havde givet her i Salen, tillod at fortolke og administrere Tilsynsloven paa en Maade, der ikke svarede til de Forudsætninger, der havde været til Stede for vor Tiltræden af denne Lov. Det var det jeg kritiserede, det er det, jeg stadig kritiserer, og paa Baggrund af Ministeriets Administration af denne Lov er det, vi siger, at saa kan man vente sig alt muligt ogsaa i Fremtiden.

Den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har begge talt om den store Resignation, som baade Ministeren og de to Regeringspartier har vist over for Venstre. Den ærede Ordfører